

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie R 976/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady 19 rozporządzenia nr 2868/95;
- Istnienie sprzeczności w uzasadnieniu, z uwagi na to, że Izba Odwoławcza przyznała w pkt 18 zaskarżonej decyzji, że formularz wniesienia sprzeciwu zawierał kolorowe przedstawienie wcześniejszego znaku towarowego i w pkt 24 zaskarżonej decyzji, że skarżąca przedstawiła plik w formacie PDF ukazujący kolorowe przedstawienie znaku towarowego, mimo iż wypowiedzi tych nie można pogodzić z ustaleniem dokonanym w pkt od 22 do 25 zaskarżonej decyzji, że nie przedkładając kolorowego przedstawienia tego znaku skarżąca zasadniczo nie udowodniła istnienia swego wcześniejszego znaku towarowego;
- Naruszenie prawa do obrony oraz zasady kontradyktoryjności, ponieważ Izba Odwoławcza podniosła z urzędu naruszenie zasady 19 rozporządzenia wykonawczego bez wysłuchania stron w przedmiocie tego zarzutu, mimo że zasada kontradyktoryjności nakłada na izby odwoławcze obowiązek wysłuchania stron na okoliczność każdego zarzutu, który zamierzają one podnieść z urzędu;
- Naruszenie art. 42 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia wykonawczego.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2017 r. – Jana Shoes i in./Komisja

(Sprawa T-360/17)

(2017/C 249/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold, Niemcy), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold) i Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (przedstawiciele: A. Willems i S. De Knop adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/423 z dnia 9 marca 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanych przez Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd i Dongguan Texas Shoes Limited Co., wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz. U. 2017, L 64, s. 72);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady przyznania kompetencji wyrażonej w art. 5 ust. 1 TUE oraz w art. 5 ust. 2 TUE, a w każdym razie zasady równowagi instytucjonalnej wyrażonej w art. 13 ust. 2 TUE poprzez wydanie rozporządzenia nr 2017/423 bez właściwej podstawy prawnej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 266 TFUE poprzez zaniechanie podjęcia, w ramach rozporządzenia 2017/423, środków, które zapewnią wykonanie wyroku w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, C&J Clark International.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ oraz zasady pewności prawa (niedziałania prawa wstecz) poprzez nałożenie na mocy rozporządzeniem nr 2017/423 cła antydumpingowego na przywóz obuwia, „który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009”.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 21 rozporządzenia 2016/1036 poprzez nałożenie na mocy rozporządzeniem nr 2017/423 cła antydumpingowego bez ponownego przeprowadzenia analizy interesu Unii oraz, w każdym razie, dopuszczenia się oczywistego błędu w ocenie poprzez stwierdzenie, że nałożenie cła antydumpingowego było w interesie Unii.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 5 ust. 1 TUE oraz art. 5 ust. 4 TUE poprzez przyjęcie rozporządzenia 2017/423 wykraczającego ponad to, co konieczne dla osiągnięcia jego celów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz. U. 2016, L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2017 r. – NCL/EUIPO (FEEL FREE)

(Sprawa T-362/17)

(2017/C 249/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NCL Corporation Ltd (Miami, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „FEEL FREE” – zgłoszenie nr 15 090 533

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie R 2094/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.